

Мотиви към присъда №9 /11.04.2024 г., постановена по НОХД

№ 11/2024г.

С обвинителен акт Районна прокуратура-Перник, ТО-Радомир е повдигнала обвинение против подсъдимата И. В. К., родена на ... г. в гр.Р., с адрес: гр.С., ул.“...” №., българка, българска гражданка, омъжена, работеща като продавач-консултант във „Ф. гр.“ ООД - София, с основно образование, неосъждана, с ЕГН: ***** за това, че за периода от месец април 2022 г. до месец септември 2023 г. включително, в гр.Радомир, след като е била осъдена да издържа свой низходящ /със съдебна спогодба, постигната и одобрена с протоколно определение от 14.12.2020 г. по гр.д. №./2020 г. по описа на РС-Радомир, влязло в сила на 20.12.2020 г./ - Ис. Ал. Ис., ЕГН:*****, съзнателно не е изпълнила това си задължение в размер на повече от две месечни вноски, а именно 18 (осемнадесет) месечни вноски от по 170 лева /сто и седемдесет лева/, представляващи общо сумата от 3060 лева престъпление по чл.183, ал. 1, пр.3 от НК.

Представителят на държавното обвинение поддържа обвинителния акт и предлага съда да признае подсъдимата Ковачева за виновна по така повдигнатото обвинение, като на основание чл.183, ал.3 от НК не ѝ наложи наказание за извършеното от нея инкриминирано деяние, тъй като преди постановяване на присъдата от първата инстанция е изпълнила задължението си за заплащане на издръжка на непълнолетното си дете и не са настъпили други вредни последици за същата.

Адвокат-защитника на подсъдимата в хода на съдебните прения изразява становище и моли съда ако приеме, че К. е извършила престъпното деяние, за което е предадена на съд, то да приложи разпоредбата на чл.183, ал.3 от НК, като не ѝ налага наказание, тъй като в хода на съдебното производство пред първа инстанция е изпълнила задължението си за издръжка. Алтернативно пледира съда да оправдае подсъдимата по така повдигнатото обвинение, тъй като същата е била поставена в невъзможност от бащата на непълнолетното дете да изпълни задължението си за издръжка, който е отказвал получаване на пощенските записи и не е предоставил банкова сметка.

Подсъдимата заявява, че е заплатила всички дължими суми по обвинението за издръжка и моли да не ѝ бъде налагано наказание.

Радомирския районен съд след като взе предвид становището на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 14 и 18 от НПК намери следното:

Подсъдимата К. от 2008 г. до 2016 г. била във фактическо съжителство със св. Ал. Ал., като по време на това съжителство им се родили две деца – Ис. Ал. Ис. и Б. Ал. Ис..

След раздялата на подсъдимата и свидетеля първоначално децата заживели при нея, но през 2019 г. Ис. Ис. заживял при баща си Ал. в гр. Р..

През 2020 г. св. Ал. завела гражданско дело в РС – Радомир, за да задължи К. да изплаща на непълнолетния си син Ис. Ис.месечна издръжка. С протоколно определение от 14.12.2020 г., с което била одобрена спогодба по гр. д. № ./2020 г. по описа на Районен съд – Радомир, влязло в сила на 22.12.2020 г. подсъдимата К. била осъдена да изплаща на сина си Ис. Ис. месечна издръжка в размер на 170 лева, чрез баща му, а именно св. Ал. Ал..

Първоначално К. започнала да изплаща дължимите от нея суми за издръжка на сина си чрез пощенски записи, но тъй като същите оставали непотърсени от св. Ал., паричните ѝ суми били връщани обратно. От м. април 2022 г. подсъдимата Ил. К. спряла да изплаща пари за издръжка на сина си Ис., поради което вследствие на сигнал от св.Ал. е образувано

досъдебно производство и К. е била привлечена като обвиняема по настоящето обвинение и предадена на съд.

От изготвената по делото справка за съдимост на подсъдимата К. е видно, че тя не е осъждана за престъпление от общ характер.

В хода на съдебното дирене в с.з. на 11.04.2024 г. подсъдимата е представила пощенски записи, видно от които К. е внесла сумата от 3060 лева дължима за издръжката на непълнолетното си дете Ис. Ис..

Така установената фактическа обстановка е безспорна и се подкрепя и потвърждава от всички събрани в хода на досъдебното производство доказателства и доказателствени средства, приобщени към доказателствения материал по делото по реда на чл.283 от НПК, които в своята съвкупност напълно си кореспондират и не си противоречат по отношение авторството на деянието, механизма на извършването му и формата на вината, поради което съдът им дава вяра, а именно: Обясненията на подсъдимата К., показанията на св. Ал. Ал., Заверено ксерокопие от протоколно определение от 14.12.2020 г. по гр. дело № ./2020 г. по описа на РС – Радомир, влязло в сила на 20.12.2020 г., Справка за съдимост на подсъдимата и предпроцесуална документация.

При така приетата за установена фактическа обстановка съдът намери, че с деянието си подсъдимата К. е осъществила от обективна и субективна страна престъпния състав по чл.183, ал.1 от НК.

От обективна страна деянието е извършено чрез бездействие.

От субективна страна подсъдимата е действала при пряк умисъл като форма на вината - съзнавала е общественотоопасния характер на деянието си, предвиждала е неговите общественотоопасни последици и е искал настъпването на тези последици.

Причина за извършване на деянието е ниското правно съзнание.

Предвид гореизложеното и след като констатира, че до постановяване на присъдата от първата инстанция подсъдимата е изпълнила задължението си за издръжка на непълнолетното си дете по така повдигнатото от РП-Перник, ТО-Радомир обвинение, то съдът намери, че следва да приложи разпоредбата на чл.183, ал.3 от НК.

Подсъдимата Ил. К. не се е възползвала до този момент от привилегията на сочената разпоредба, преди постановяване на присъдата е изпълнила задължението си за инкриминирания период, не са настъпили други вредни последици за пострадалия, поради което съдът призна подсъдимата за виновна по повдигнатото ѝ обвинение чл.183, ал.1 от НК и не ѝ наложи наказание съгласно чл.183, ал.3 от НК.

В този смисъл съдът постанови диспозитива на присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: